Ч. 257. Пятниця 15 (28) падолиста 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Справа шинкарска в палаті послів. — З комісиї конституцийної.)

На вчерашнім засїданю палати послів відчитано між иншими внесенє посла Стажиньского в справі зміни §. 3 закона з 18 червня 1901, о належитостях при переношеню власности; — внесенє посла Барайтера о мотивах ореченя найв. трибуналу в справі посла Лупу; посла Вілька в справі знущаня ся фаєрверкера Івана Богурада, з 29 полку артилериї польної, над артилеристом Володимиром Басюта, і з причини поведеня капітана Франца Вольфа в сїй справі; — внесенє посла Ґіжовского в справі запомоги для робітників в Бориславі, що стратили заробок внаслїдок погоріня копалень; — посла Василя Яворского в справі упослїдженя рускої мови предсїдателем комісиї оцінкової старостою в Коломиї.

Президент палати ґр. Феттер відповів на вчерашнє запитанє посла Шенерера і заявив, що провізорию буджетову поставить на порядку дневнім одного з найблизших засїдань палати, так, що палата буде мати нагоду залагодити сю справу в звичайній дорозї, отже нема потреби скликувати надзвичайного засїданя.

Президент міністрів др. Кербер, відповідаючи на інтерпеляцию п. Ґіжовского в справі робітників в Бориславі, заявив, що поручив Намістництву у Львові поробити зараз відповідні доходженя, і що готов на случай безпроволочної потреби дати до розпорядимости відповідну суму зі скарбу державного для помочи в нуждї, скоро би она показала ся.

Палата перейшла відтак до пильних внесень послів: Голяньского, Айзенкольба і Стояна в справі ухвал послїдного віча господско-шинкарского у Відни. Промавляли посли: Голяньский, Айзенкольб і Стоян, а відтак і мінїстер торговлї бар. Калль.

Пан мінїстер торговлї Калль, відповідаючи попередним бесїдникам, сказав, що жаданя висказані на вічу шинкарів, о скілько они дотикають обмеженя подрібної продажи алькогольних напитків, обговорить основно при нарадах над правительственним проектом закона против піяньства. Торговлю пивом фляшковим управильнено розпорядженєм з 30-ого марта 1899, а хоч то розпорядженє не зовсїм зарадило лиху, то все-таки значно обмежило надужитя. Що же до цїлковитого знесеня тої торговлї, то не було би то відповідним, хоч би лиш зі взгляду на принятий звичай та зі взгляду на то, що і поза границями Австриї веде ся така сама торговля. Ще в більшій мірі дотикає то торговлї вином у фляшках, котрої знесенє утруднило би дуже продуцентам продаванє свого добутку.

Що-до обмеженя продажи пива, вина і горівок в замкнених посудинах, єсть то так великий замах на закон шинкарский, що правительство уважає за свій обовязок запитати насамперед о мнїнє палати торговельні і промислові. На всякий случай буде правительство старати ся недопускати до надужить точними ревізиями і строгими карами. Щоби інтересам промислу шинкарского прийти в поміч, о скілько то можливе в дорозї розпоряджень, власти одержать наказ, щоби точно розслїджували місцеву потребу при наданю концесиї. Що-до зміни закона о торговли средствами поживи, новеля в тій справі так лише ще недавно обовязує, що трудно оцїнити єї практичність, але всякі жалоби будуть зараз залагоджені.

По промовах ще кількох бесїдників поставив пос. Вайскірхнер внесенє, щоби всї три внесеня в справі шинкарскій передати комісиї промисловій, котра би до 4 недїль мала здати справу. Пильність внесень Голяньского, Айзенкольба і Стояна ухвалено двома третинами голосів а так само ухвалено і внесенє Вайскірхнера. На тім закінчено засїданє.

В комісиї конституцийній пос. Барайтер мотивував своє внесенє о ненарушимости посольскій і домагав ся, щоби від дня скликаня парляменту аж до часу єго розвязаня не можна було без позволеня палати нїякого посла анї арештувати, анї слїдити за ним за якісь каридостойні вчинки, хиба що єго прихоплено би на горячім вчинку. Пос. Петеленц і ґраф Дідушицкий поставили до §. 1 додаткове вне-

ДВОЛИЧНИК.

(З мадярского — Александра Баляса.)

Я маю одного доброго знакомого, з котрим на превеликий жаль дуже рідко стрічаю ся; а прецінь я бажав би — правду сказати — дуже часто, о скілько мож, що дня бути з ним разом. По перше тому, бо є він дуже образована, мила людина, з котрою можна при склянočці пива, або фляшці вина пів годинки дуже приємно погуторити; по друге, як часто я з ним зійду ся, він частує мене циґаром, що коштує найменше ґульдена. Стараю ся єму відмовити, то він уміє так мило поконати мій опір, що остаточно я сам набираю гадки, що дїлаю єму приємність, закурюючи пахуче гаванна. Хто є таким пристрастним курцем, як я, той певно не осудить мене, коли не даю ся богато просити, але скоро вволю бажаню знакомого. Атже живемо в культурній суспільности і не єсьмо варварами; чемність є обовязком, ба чеснотою, а чемність вимагає між иншим, взглядом ближнього бути ласкавим. Можу проте, не наражаючи моєї слави на обмову, визнати явно, що я не лише не жалую, що принимаю ґульденові циґара, навпаки навіть дуже щиро бажаю, стрічати ся із знакомим щоденно, щоби мочи уживати таких пахучих гаванна.

З моїм знакомим! Ах, як він зове ся? — так я єго імя і забув! Се дійстно велика невдячність! На моє оправданє можу лише навести, що ся погана приключка походить не від мого серця, але треба єї почислити на рахунок моєї памяти. Впрочім він сам по части сему винен; то певне, що має він таке якесь загальне, невимовне імя, Маєр, Леман чи Шульце зове ся, що є оно не так імя як родове понятє. Ще гірше, що я забув не лише єго імя, але не знаю також нїчого про єго горожаньске занятє. Фактом є, що мусить мати значний дохід, а вношу се з того, що завсїгди розпоряджав набитою мошонкою; а відтак не є се справдї дрібниця, курити не лише самому ґульденові циґара, але ще й знакомих ними частувати! Середний стан сего не докаже! О щасливі богачі! Я не маю отже понятя, хто він і яке становище занимає серед суспільности. Імовірно не дізнаю ся про се нїколи, бо не маємо нїяких спільних знакомих, а я по правдї бою ся, єго самого вислїджувати. Замітне лиш, що він не вдоволяє ся самим частованєм циґар, але завсїгди з притиском подає їх цїну. Заключаю з того, що він або міщанин або доробкевич! Ну, не будемо тої точки дальше розбирати. Головна річ, що єго гаваньскі циґара смакують знаменито і я жалую ревно, що так рідко з ним стрічаю ся.

Мій безіменний знакомець замітний ще одним. Як часто зведе нас случай, мушу заєдно слухати гірких жалів, з котрими впрочім виступив зараз при нагодї першої нашої стрічі і з котрими завсїгди виїзджає передімною, так що майже мушу думати, що він терпить на якусь манїю. Скоро лише посїдаємо та позакурюємо циґара, він виявляє лиш поверховно свій жаль, що вже довший час не мав чести мене бачити, почім сейчас починає ся литія:

— Подумайте лишень, — звик кликнути мелянхолійно, — яке я маю страшне нещастє! Щось подібного може лише менї лучити ся і доси ще не бувало!

— Ах, що ви говорите!

— Представте собі, є тут чоловік так точно подібний до мене, і то лицем, рухами, мовою і т. д., що нїхто на сьвітї не може нас обох розріжнити. Коротко: я маю дволичника, в найстрашнїйшім значіню того слова.

— О, се дійстно чудно! — відповів я зі звичайною чемностию.

— Подібність так незвичайно вірна, що певно й моя мати не могла-б знайти ріжницї між нами обома. Я раз взяв мого дволичника на розмову і на мій страх довідав ся, що він уродив ся не лише в тім самім роцї і в тім самім місяци, але навіть в тій самій годинї що я. Хто побачить нас поодиноко, може розріжнити нас одного від другого лише по нашій одежи. Можете тепер подумати, як фатальна ся річ для мене.

сене: Урядник або функционар публичний вибраний послом до ради державної одержує від дня зложення приреченя посольского урльоп на цілий час его мандату; в тім часі дістає повну платню, а літа ті числять ся єму до чинної служби.

Новинки.

Львів дня 27-го падолиста 1902.

— **Ц. к. Адміністрация податків у Львові** оповіщує: По мисли установи § 217 al. 3 закона о безпосередних податках особистих з дня 25-го жовтня 1896 В. з. д. ч. 220, подає ся сим до загальної відомости, що витяги з наказів заплати податку особисто-доходового вимірeного на рік 1902, виложені будуть в відділі рахунковім ц. к. адміністрациї податків у Львові (пл. Цлова ч. 1 II. поверх) від 25 падолиста 1902 почавши через 14 днів, с. є. до 8 грудня 1902 включно від 9-ої години рано до 1 пополудни до перегляду належито леґітимованим податникам податку особисто-доходового, а належачим до округа оцінкового „Львів-місто“. Виготовлене відписів і витягів не єсть дозволене, а евентуальні надужитя будуть карані по мисли § 246 покликаного закона.

— **Опусти податкові.** Зі взгляду на шкоду, якої наробили сего року миши в ріжних сторонах краю, Виділ краєвий пригадав всім виділам повітовим, що закон державний з 12 липня 1896 р. ч 118 Дневн. законів державних признає опуст податку ґрунтового з причини сеї язви під услівями наведеними в тім законі і в розпорядженях виконавчих. Виділ краєвий завізвав заразом виділи повітові, щоби евентуально видали відповідні поученя до громад і обшарів двірских.

— **З ц. к. зелізниць державних.** II. міністер зелізниць державних іменував титулярного інспектора Юліяна Франковского, заступника начальника відділу скарбово-рахункового у львівскій дирекциї, начальником уряду руху зелізничого в Стрию, віддаючи рівночасно ревідентови Володиславови Щербицкому заступство начальника відділу скарбово-рахункового в дирекциї львівскій; — наконець переніс інспектора Феликса Трупіковского, начальника уряду руху зелізничого в Стрию, на его власне бажане, на таке саме становище в Перемишли.

— **Продовжене речинця конкурсу.** Виділ тов. „Львівский Боян“ продовжує первістно на 1 падолиста 1902 призначений конкурс на хоральний твір до слів Шевченка до дня 1-го січня 1903 і повідомляє, що в склад конкурсової комісиї ухвалив запросити Вп. пп.: радника П. Вахнянина, проф. Яр. Вітошиньского, о. Осипа Нижанковского, проф. Штоля, дир. М. Солтиса, проф. С. Людкевича і інж. Романа Ганїчака. Конкурсові твори належить опечатані з девізою присилати на руки Вп. проф. В. Шухевича улиця Собіщина ч. 7.

— **Іспити** з державної і купецкої рахунковости зложили перед комісиєю в ц. к. намістництві панни: Софія Лопатиньска з Долици, Неонїля Яновичівна з Хотини і Н. Даниловичівна з Підгородець.

— **Отворене читальні „Просьвіти“** відбуло ся в Ропні, повіта коломийского заходом о. А. Осадци з Вікна. З інтелїґенциї прибули: о. А. Осадца, о. Ступницкий з Вербівців, І. Станєцкий з Городенки і Ю. Шлемко учитель з Буковини. Збори отворив о. А. Осадца, вказуючи на ціль та велике значінє читалень по селах. Опісля говорив п. Шлемко о потребі просьвіти і завзивав до просьвіти та єдности, бо лиш в просьвіті і єдности сила народів, бо з несьвідомим, непросьвіченим народом нїхто в сьвітї не числить ся. О. Ступницкий заохочував селян до читальні, котра має бути розсадником просьвіти по селах. Головою читальні вибрано о. А. Осадцу,

— **Товариство ткацке в Глинянах** дістало золоті медалї яко відзнаку за свої килими виставлені в жовтни сего року на „Виставі нареченої“ (Ausstellung der Braut) у Відни і на межинароднїй в Льондонї.

— **Розправа карна** против кільканайцяти осіб за газардовну гру в карти, яка відбувала ся в декотрих львівских каварнях, відбуде ся у львівскім суді повітовім секция III. дня 6 грудня с. р.

— **Дефравдант Тшціньский,** що спроневірив гроші на двірци зелїзниці на Підзамчу у Львові, опинив ся аж в Альжірі і жиє там в послїдній нужді. Один з львівских аптикарів одержав онигди лист від него з Альжіру, в котрім він просить, щоби той вīеднав ему у его родини яку запомогу, бо він гине з голоду.

— **Огні.** Дня 16 с. м. займило ся в Дуплисках, заліщицкого повіта, о 10 год. в ночи у тамошного господаря Михайла Стокалюка і згоріла его стайня і будинки господарскі у сусїдів Гриця Семенцьового, Івана Семеньового і Івана Скляря зі всім добутком і знарядами господарскими та одежию. Загальна шкода виносить 6000 кор. Стокалюк був обезпечений на 1500 кор., а Іван Семенців на 1000 кор. Причиною огню була неосторожність паробків з лямпою. — Дня 17 с. м. о 4 год. рано вибух огонь в Ляхівцях, повіта богородчаньского в стодолї Дмитра Федоркового і знищив не лиш его хату, але й хату Николая Балаша та всї будинки господарскі наробивши першому шкоди на 6000 кор., а другому на 3000 кор. Федорків був обезпечений на 1200, а Балаш на 800 кор. Причина огню не звістна і слідство веде ся. — Дня 3 с. м. о 3-ій год. по полудни бавили ся діти в Любщи, повіта рогатиньского сїрничками коло обійстя господаря Михайла Фасоляка і підпалили хату. Мимо енергічної акциї ратункової згоріли будинки господарскі з цїлим сегорічним добутком того-ж Фасоляка і господарів Андруха Рояга і Андруха Малиновского. Загальна шкода виносить 4.600 кор., а була обезпечена на 1500 кор. в асекурацийнім товаристві „Днїстер“.

— **Краєвий союз кредитовий** відносить ся з просьбою до всїх інтересованих, що хотїли би набути землю, щоби ему донесли: кілько наміряють набути ґрунту, кілько орного поля, кілько пасовиска, а кілько ліса, за яку цїну, який капітал можуть зараз зложити, а яку би евентуально хотїли засягнути позичку на намірене купно. Інтересовані, що мають до позбутя маєтности більші або менші, зволять подавати: кілько моргів поля числить посілість, кілько орного поля і якої кляси, кілько пасовиска, кілько ліса, кілько жадають та які довги є до сплати і на яких условинах. Усї предложеня належить зголошувати на адресу „Краєвого Союза Кредитового“ стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10, I. пов.

— **Про катастрофу в Бориславі** наспіли тепер докладнїйші, бо урядові вісти. Крім Феликса Птака, котрий погиб, попекло ся ще двох робітників легко а один тяжко, однак не небезпечно. Загалом згоріло 16 закопів, а то: 4 „Товариства акцийного“; 1 Роказа і Зісмана; 2 Вексельберґа; 2 Костманна; 1 Вайнберґа; 2 Шуцманна; 1 Товариства „Етна“; 3 фірми Менциньский, Срочиньский, Сушаньский, Плоцкий і Ска. Домів згоріло 7 разом з будинками; більша шопа; 14 машин до верченя і около 40 менших резервоарів наповнених нафтою. Тепер (донесене з 26 с. м.) горять ще 3 закопи, а іменно ч. 1 і 16 „Товариства акцийного“ і 1 закіп Вексельберґа, а причиною того єсть то, що з тих закопів добувають ся все ще ґази і ропа, а угасити буде можна аж по переведеню більших робіт земних. Шкоду можна в круглих числах подати більше менше на 180.000 Кор. числячи 14 спалених риґів по 10.000 Кор. і 200 ваґонів ропи по 200 К. Не вчислено тут однак вартости спалених веж, будинків, движимостий і резервоарів на ропу.

— **Розбої у Львові.** Таких розбоїв, як тепер діють ся у Львові, ще не бувало. Минувшої суботи сиділа на головнім двірци у Львові якась пані, Текля Журовска, вдовиця, що

— Подібність може вправді чудувати, однак не бачу причини, длячого ви уважаєте се як особливе нещастє!

— Як? сего не назвете ви нещастєм, коли вас зроблять часом одвічальним за вчинки та цілком незнакомого чоловіка? Коли ви мусите випити се, що инший наварив?

— Цілком справедливо, то дуже неприємно!

— Не лише неприємно, але навіть нещастє. Я мушу кождої хвилї бути приготованим, що одного гарного дня мене увязнять за вломанє або за крадіж, що менї видрапають очи або якась покинена любка обліє менї лице вітріолем. От недавно напастував мене в білий день якийсь кравець на гладкій дорозї, бо я не заплатив ще єму решти довгу 10 ґульденів. Надармо я запевняв его, що я абсолютно нїчого єму не винен, що він проміняв мене за когось иншого, то всьо не помогло, він настававзухвало і так голосно, що я, ратуючись перед більшим скандалом, був приневолений заплатити за мого нужденного дволичника десять ґульденів.

— Ба, а чомуж ви не звернули ся до поліциї?

— Чи думаєте, що я для втїхи публики допустив би до скандальної уличної сцени? Рзлючений кравець мав сильний голос, кричав так грімко, що весь сьвіт здивував ся. О, се щось страшного! Я незадовго збожеволію або стану самоубийником.

— Щож то за чоловік сей злощасний дволичник?

— Бездїльник, піячина, розпусник, упавша людина, котра, окрита лахманами, відвідує всї шинки, їсть в народних кухнях та притім має чоло бігати за всїми порядними дівчатами, щоби їх звести.

— Ай, ай! чи не промовляє з вас трохи заздрість?

— О, нї, мій пане, то не жарт, але правдиве нещастє! Я дрожу, коли о тім подумаю, до яких неприємних непорозумінь може ще прийти і як в тих знатних товариских кругах, де я звичайно обертаю ся, будуть про сї афери судити.

— Дорогий приятелю, ви пересаджуєте! Ті товариські круги, де ви живете, знають вас за добре, щоби взагалі комусь прийшло на думку, мимо вашої подібности з тим бездїльником підозрівати вас лише на хвилю, що ви могли-б бути ідентичні з тим розпусником в лахманах.

— Ви дуже наївні і не знаєте сьвіта! Люди є за лихі і не страхають ся нїякої клевети. Думають про свого ближнього далеко радше зле як добре. Але найстрашнїйше з того, коли погадаю, що химерний случай може так зарядити, щоби моя суджена побачила раз нужденника з „дамою“ під руку.

— Я радив би вам, і се видаєсь менї найрозумнїйшим, дати єму гроший, щоби опустив столицю.

— О прошу, пробував я вже сего. Я стрінув его раз вечером, на щастє на далекій улици передмістя. Я навязав з ним розмову і запросив его на вечеру до поблизької кнайпи. Він приняв моє запрошенє дуже радо і висказав свою втїху, що може запізнати ся зі мною близше, бо знає мене, як казав, вже від давна, а наша подібність упала в очи не лише єму але й иншим. Я довідав ся тодї, що він управляє ремесло комнатного маляря і я жертвував єму тисяч ґульденів під услівєм, щоби опустив місто раз на завсїгди і перенїс ся на инше місце. Але нужденник відкинув моє предложенє і удавав гордого, говорячи, що в столици є за гарно, щоби й легким коштом міг его позбути ся. Лїпше бути тут жебраком, чим в иншім місті жити як король. Бачите, отже що моє положенє є страшне.

І так я мушу ту історию і єремію слухати все від початку до кінця, як часто стріну ся з моїм незнакомцем, з другої сторони не забуває він також, давати менї пишні циґара, і я такий слабий, що не можу оперти ся, і приймаю его гаванна, байдуже про небезпеку, що мушу все на ново слухати его історії.

Та довго не стрічав я его; я вже думав, що він вимандрував або помер, аж недавно навинув ся він менї на бульварі.

Він перейшов поуз мене, і я найшов ся зараз в настрою, в якім з приємностию закурив би знамените гаванна. Я поспішив ся, щоби его дігнати Се удавало ся менї вже туй-туй, коли він нагло щез в однім домі.

мала їхати зі своїм нареченим до его родичів. Не маючі дрібних гроший, виймила з мошонки банкнот на 1000 зр. і дала его нареченому, щоби той купив білети при касї. Коли той пішов, Журовска сїла собі на лавцї межи якимсь селянином і его жінкою. Селянин той, видко підглянув гроші у Журовскої, а видячи, що она держить мошонку в руках, вдарив еї з цілої сили кулаком в груди і вирвав з рук мошонку, в котрій були ще два банкноти по 1000 зр. Журовска зімлїла а відтак попала в такий стан нервового роздразненя, що аж по двох годинах могла сказати, що стало ся. При тім розповіла, що була 20 лїт в Америцї і там заощадила собі 60.000 корон а тепер вернула до якихсь своякiв під Львовом і хотїла купити собі якусь реальність. Але свояки замість помочи їй до того, зачали еї сватати в якимсь свояком та вислали їх до Львова, щоби тут вистарали ся о дозвіл в рускій консисторії. Полагодивши справу, они мали якраз вибрати ся в дальшу дорогу, коли еї стрітила повисша пригода. Рабівника не удало ся й доси зловити. Може бути, що его прихоплять тогди, коли буде міняти тисячки. Але й наречений Журовскої вийшов дуже зле при тім: вдовици відійшла охота віддавати ся і она зірвала з ним, кажучи, що він лиш задля еї гроший хоче женити ся з нею. — То один яркий случай розбою, а ось другий: Цїла ватага розбійників, зложена з яких 15 людий узброєних в ножі і буки, станула в понедїлок вечером около 8 год. вечером на ул. Клепарівскій і нападала всїх людий, що під ту пору туди переходили і жадала гроший та грозила що в противнім случаю буде бити. Коли хто не дав гроший добровільно, то на команду „дати єму майхра“ ватага кидала ся на него, била і здирала одїнє. Так рабувала ватага майже цїлу годину, аж якийсь жовнїр, па котрого розбишаки напали, вирвав ся від них і дав о тім знати дижурному официрови, а той завізвав телефоном полїцию на поміч. Вислано зараз патрулю, зложену з 8 людий і аґента полїцийного Дома і ті замкнули улицю з двох боків, але могли придержати лиш двох рабівників; прочі повтїкали через паркани в сусїдні городи. Арештовано шевця Петра Суперта і муляря Йосифа Шпаля і обом відобрано ножі і коли. Аж тепер стали зголошувати ся пошкодовані. Ватага напала була різника Натана Гартля і шинкаря Йосифа Давида Пропста. Гартлеви удало ся втечи а з Пробста здерли одїж та відобрали всї гроші, які мав при собі. Відтак напала ватага на монтерів Иосифа Чміля і Вячеслава Кочарского, але при них не знайдено гроший, отже лиш їх набили. Сьвідки розповідають, що рабівники напали були також на якусь жінку з Клепарова і відобрали від неї всї гроші. Фабрика цукорків на Замарстинові донесла телефонїчно, що обрабовано паробка, котрого она вислала за орудками до міста. Ватага, не маючи вже на кого напад ти, кинулась на шинок Тененбавма при ул. Жерельній і вже добувала ся до дверий, котрі шинкар із середини замкнув на засувку, коли як раз надійшла патруля. Арештовані не хотять видати своїх спільників і кажуть, що їх зовсім не знають.

— **Обікража каплиці.** В ночи з дня 15 на 16 сего місяця не вислїджений доси злодій виломив крати у вікнї каплиці в Добромили при гостинци, що веде до Хирова, розбив скарбонку і забрав гроші, котрих там могло бути около 10 К, бо на дві недїлї перед тим виймлено з неї гроші. Шкода, яку злодій наробив, виносить длятого лиш около 100 К. За злодієм пошукує жандармерия.

— **Замерз.** В Павелчу, станиславівского п., знайдено 17 с. м. на отвертім поли замерзлого чоловіка лїт 20 до 22 незвістного походженя і назвища а з поверховности подобаючого на жида. Хоч на погибшім не знайдемо нїякого слїду насильної смерти, то все таки зі взгляду на то, що труп був майже зовсім нагий, розведено слїдство в сїй справі.

— **Солений рахунок.** В Мельнику в Чехії закінчив ся сими днями мілїоновий конкурс бувшого банку спілки господарскої, а завідатель маси конкурсової адвокат Тіфґрунк в Празї предложив рахунок за свої труди і видатки на суму 432.224 К. Заступник управителя маси конкурсової знову зажадав 98.537 К. Суд однакож не згодив ся на такий солений рахунок і зчеркнув управителеви маси конкурсової 244.131 К. і постановив виплатити єму лиш 188.093, а заступникови зчеркнув 42.560 К. і призначив лиш 55.977 К.

— **Самоубийство.** Зарібниця Юлїя Курницка, 18-лїтна дївчина, походяча з Тернополя а видалена з Росиї і відставлена дня 14 с. м. до уряду громадского в Гусятинї та задержана там аж до часу, коли би дійшло ся, де она приналежна, обіллєла ся того дня в полудне нафтою і сама підпалила ся. Мимо того, що еї зараз ратовано, так попекла ся, що еї треба було відставити до шпиталю, де она в кілька годин опісля померла. Причина самоубийства незвістна.

Коли я по якімсь часї повернув, бачу опять мого незнакомця, як виходив з дому. Але яка наступила в нїм зміна! Замість елеґантного одягу, котрий носив звичайно, був ократий в подерті лахмани, его голову не вкривав блискучий цилїндер, але звичайна робітнича шапка, і прецїнь був то він сам а нїхто другий, не комнатний маляр, бо такої подібности абсолютно на сьвітї нема. А може! Прецїнь сам запевняв, що власна мати не могла їх розріжнити.

Я міркував довго чи маю заговорити до него, вкінци побідила моя цїкавість. Я приступив до него, усьміхнув ся приязно і кликнув:

— Добрий день, мій приятелю!

Він пристанув і був кілька хвилин нїмий. Потім відповів твердим, хрипким голосом:

— Чим можу? Не маю чести знати вас, пане!

— Перепрашаю! Я помилив ся, — сказав я збентежений.

— Я так думав, — відповів він. — Щось подібного лучає ся менї в житю не перший раз, — почім віддалив ся скорими кроками.

Можна уявити собі моє збентежене. Мій анонімий незнакомець був в праві, такої подібности дійсно ще не бувало!

В тій хвили хтось поздоровив мене і поплескав дружньо по рамени. Я обернув ся, се був мій давний, добрий приятель, полїцийний ляйтнант Б.

— Чого стоїш такий засумований? Кого дожидаєш? — спитав зачудуваний.

Я оповів єму цїлу історию.

— Знаю досить, — перебив менї, — тай я знаю добре твого дволичника з ґульденовим циґаром.

— Слава Богу, прецї вдоволиш вкінци мою цїкавість, бо мушу тобі визнати, що інтересую ся тим чоловіком не лише задля его циґарів, але також задля его особи.

— З приємностию! Але не тут на дорозї. Підемо до каварнї, де розкажу тобі про всьо.

Тут довідав ся я, що мій незнакомець є хитрий і досьвідчений авантурник, легкодушний Дон-Жуан, що віддає ся грі в карти та рулєту. Має привичку, як зискає гроші, тратити марно величезні суми і курати тодї циґара, що коштують найменше ґульдена від штуки. Скоро однак наставав в касї відплив і він осїв на мілинї, переміняв ся сейчас в обдертого комнатного маляря і малював так довго і так довго щадив, аж знов призбирав гроший, щоби пробувати щастя на ново. Байку про свого дволичника видумав лише з обережности, щоби у всяких случаях стрічі із знакомими мати добрий викрут. Впрочім полїция має над ним добре око.

Тепер рад би я лиш довідати ся, коли опять буду мати приємність, закурити циґаро за ґульдена, або чи стріну ся з ним коли ще в житю.

Телеґрами.

Відень 27 падолиста. Проф. Шаховский іменований звичайним професором римского права при львівскім унїверситетї.

Відень 27 падолиста. У фабрицї тютюну при Реннвеґ вибух огонь з незвістної причини і згоріло вязанє і фронт дому, а також часть запасів тютюну. Трох стражників, один з них тяжко, покалїчили ся підчас ратованя.

Ессен 27 падолиста. Похорон Круппа відбув ся вчера в присутности цїсаря Вільгельма, котрий відвів тїло з дому аж на кладовище і при участи 24.000 робітників та місцевих дїтий шкільних. Цїсар зложив також вінець на домовинї помершого.

Одеса 27 падолиста. В будинку унїверситетскім вибух огонь і наробив значної шкоди в збірках ґеольоґічних. Здаєсь, що огонь підложив слуга унїверситетский, котрого знайдено повішеного.

Курс львівский.

Дня 26-ого падолиста 1902.	платять K. c.	жадають K. c.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	536 —	550 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	300 —
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	556·—	565 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	95·50	96 20
Банку гіпот. 5% преміов.	109·70	—·—
Банку гіпот. 4½%	100·—	100·70
4½% листи застав. Банку краєв.	101·—	101·70
4% листи застав. Банку краєв. .	97·—	97·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·50	97·20
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	96·70	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	95·90	96·60
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·80	99·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·—	102·70
„ „ „ „ 4½ %	100·30	101·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·30	97·—
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·30	97·—
„ „ м. Львова 4% по 200К.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	77·—	82·—
Курс віденський:		
Австр. черв. хреста	55 75	56·—
Угорск. черв. хреста	26·75	27.75
Іт. черв. хрес. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К.	70·—	74.—
Базилїка 10 К	18·80	19.80
Joszif 4 К.	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр.	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·35	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·55
100 марок нїмецких	117·10	117·80
Доляр америк.	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).